

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku S. H. Z.
przy uczestnictwie E. S., W. S. i S. Z.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 1 lipca 2016 r., sygn. akt IV Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. stwierdza, że wnioskodawczyni i uczestnicy postępowania ponoszą koszty postępowania kasacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni S. Z. złożyła skargę kasacyjną od postanowienia z dnia 1 lipca 2016 r., w którym oddalono apelację tej wnioskodawczyni, wniesioną od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 14 maja 2015 r. W postanowieniu tym dokonano podziału nieruchomości bliżej opisanej we wniosku (s. 439-440 akt sprawy; t. III).

W skardze kasacyjnej wnioskodawczyni podnoszono zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego i prawa materialnego. Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca podnosiła, że skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Skarżąca wносиła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i rozstrzygnięcie co do istoty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia postanowień obu Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie sprawy kasacyjnej do rozpoznania, a także treść odpowiedzi uczestników postępowania na skargę (s. 583 i n. akt sprawy, t. III), Sąd Najwyższy stwierdził, że - wbrew stanowisku skarżącej - w rozpoznawanej sprawie nie wystąpiła przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Złożona skarga nie jest bowiem oczywiście uzasadniona w rozumieniu tego przepisu. Sąd Okręgowy w prawidłowy i przekonujący sposób wyjaśnił to, dlaczego nie wziął pod uwagę modyfikacji stanowiska wnioskodawczyni w zakresie dotyczącym sposobu zniesienia współwłasności nieruchomości objętej obecnym postępowaniem. Nie sposób także zarzucić Sądowi Okręgowemu niewłaściwego, definitywnego rozstrzygnięcia co do sposobu zniesienia współwłasności nieruchomości objętej wnioskiem w świetle dokonanych ustaleń faktycznych i wyrażonego przez uczestników oraz wnioskodawczynię stanowiska odnośnie do sposobu dokonania podziału (s. 5-6 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 520 § 1 k.p.c.

jw

l.n